

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

01.10.18 – 31.12.18 / 1440 H.G. broj 13. godina 4. ISSN 2511 - 0772

TEMA BROJA

Vrijednost namaza

Islamska zajednica Bošnjaka Offenbach
Džemat Firdeus Offenbach

hfz.

Fuad Seferagić

GOSTI

hfz.

Nedžad ef. Ljajić

kurra hfz.

Sead ef. Islamović

Mustafa Khamees

Mektebski hor "Firdeus"

Večer Kur'ana

Ulaz: 18:30 h

Akšam namaz: 19:17 h

Početak programa: 19:30 h

Igraonica za djecu

PROGRAM

SUBOTA

29. SEPTEMBAR 2018.g.

ULAZ SLOBODAN

Willy-Brandt-Halle, Mühlheimer Bürgerhaus GmbH
Dietesheimer Strasse 90. 63165 Mühlheim am Main

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, zdravlju a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Lektura: Nahmijas Sarić

Naslovna strana: Adnan Maglić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

Sadržaj

4.....Sta sam žrtvovao za Allahovu vjeru

7.....Iz života ashaba

10.....Genocid u Južnoj i Sjevernoj Americi

11.....Povelja Kulina bana

13.....Upoznaj Poslanika

14.....Prelazak na islam

15.....Vrijednost namaza

20.....Genocid je zaboraviti

22.....Zdrav život

23.....Firdeus info

Vjernik

Šta sam Žrtvovao za Allahovu vjeru?

U životu svakog vjernika sigurno dođe trenutak kada ga iz kolotečine dunjalučke svakodnevnice prene i trgne pitanje: "Šta sam uradio za Allahovu vjeru? Šta sam dao, žrtvovao za Allahovu vjeru?" Duboko zavirimo u svoja srca i pronaći ćemo odgovor koji treba da ražalosti svakog vjernika – žrtvovali smo ništa ili vrlo malo, nismo ništa poduzeli i ništa ne poduzimamo. Kada dobijemo ovaj poražavajući odgovor, zar onda ne bismo trebali promijeniti svoj stav prema radu za vjeru i aktivirati se u tom polju? Indolentan odnos i pasivnost u pogledu vjerskog djelovanja neminovno nameće druga pitanja: Šta se to dešava sa islamskim narodom, narodom tevhida?! Je li je ovo narod kojeg je Uzvišeni Allah pohvalio riječima: **"Vi ste najbolji narod koji se ikada pojavio!"** (prijevod značenja Ali Imran, 110.) Je li ovo narod kojeg je Uzvišeni Allah učinio pravednim i svjedokom nad drugim narodima kada je rekao: **"Mi smo vas tako učinili pravednom zajednicom kako biste bili svjedoci protiv svih ljudi, a Poslanik svjedok vama!"** (prijevod značenja El-Bekare, 143.) Je li ovo narod kojeg je Uzvišeni pohvalio u Kur'anu po jedinstvu, međusobnoj ljubavi, zajednici i slozi, kada je rekao: **"Uistinu je ovaj vaš narod jedan narod, a Ja sam vaš Gospodar, pa samo se Mene i bojte!"** (prijevod značenja El-Mu'minin, 52.) Muslimanski narod postao je ponižen nakon što je bio ponosan, postao je neuk nakon što je prednjačio u znanju, postao je slabašan i nejak, nakon što je posjedovao ogromnu snagu, našao se na začelju ljudske karavane, nakon što ju je predvodio i bio u pročelju... Danas takav ummet ne zna za svoj put kojim treba da hodi. Šta se to događa? Taj isti muslimanski ummet ostavio je Allaha, izmijenio je Allahov zakon i Allahove propise, ostavio uputu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem! A Uzvišeni Allah je rekao: **"Uistinu, Allah neće izmijeniti jedan narod sve dok on ne izmijeni sebe!"** (prijevod značenja Er-Ra'd, 11.)

Gorka stvarnost! Svi je isuviše dobro poznajemo! Ovo je naša bolna stvarnost koja nas obavezuje da se svaki od nas zapita, postavi sebi ovo pitanje: "Šta sam JA uradio za Allahovu vjeru? Šta sam JA dao, žrtvovao za Allahovu vjeru?" Ovo je pitanje koje neprestano trebamo postavljati sebi, pitanje kojeg se nikada ne smijemo zasititi, jer ćemo samo ovako svoja srca oživjeti radom za Allahovu vjeru u vremenu kada su se sljedbenici nevjerstva i zablude pokrenuli svom svojom snagom da šire svoje nevjerstvo i zabludu! A tako mi Allaha, sljedbenici nevjerstva i zablude nisu se pokrenuli osim onda kada su posustali i izostali sljedbenici istine u radu za istinu.

"Šta sam ja uradio za Allahovu vjeru? Šta sam ja dao, žrtvovao za Allahovu vjeru?" Na veliku žalost, rad za Allahovu vjeru postala je sporedna stvar kod mnogih muslimana. Mnogi muslimani uopće ne razmišljaju o tome, već jedu i pune svoje stomake, pretjerano spavaju i svoje oči odmaraju, smiju se grohotom, gledaju na stanje islamskog ummeta i sliježu ramenima kao da ih se ništa ne tiče! Kao da su stvoreni samo da jedu, piju, postižu diplome, žene se lijepim ženama, kao da im je ovo sva briga na dunjaluku. Niko ti ne zabranjuje da u svome srcu imaš više ciljeva: da dođeš do posla, oženiš se lijepom ženom, stekneš porod, imaš lijepo auto, lijepu kuću, mnogo imetka... Ne, to ti niko ne zabranjuje! Ali, na karti, planu tvojih ciljeva koji ti je cilj najvažniji? Šta ti je najpreče na ovome svijetu? Najviše se brineš za vjeru ili za dunjaluk?! Ti nisi stvoren ni zbog čega drugog osim zbog rada za Allahovu vjeru, osim radi ibadeta Allahu, pokornosti Allahu, kako je Uzvišeni Allah i rekao: **"I Ja sam stvorio džinne i ljude samo da Me obožavaju!"** (prijevod značenja Ez-Zarijat, 56.) Ovo je najuzvišeniji cilj, najveća zadužbina, koja je nažalost u našem životu postala sporedna. Mnogobrojni muslimani smatraju da je poziv Allahovoj vjeri i rad za Allahovu vjeru ograničen na određenu grupu učenih ljudi, daija, što je – tako mi Gospodara Kabe – velika greška! Svi smo mi, draga braćo, putnici na jednoj lađi: ako se spasi ova lađa, spasit ćemo se i mi, ali ako potone ova lađa, nastradat ćemo i mi, kako se spominje u *Sahihu* imama Buharije u hadisu En-Nu'mana b. Bešira, radijallahu anhu, u kojem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: *"Primjer onoga koji se pridržava Allahovih granica i onoga koji ih narušava poput je primjera ljudi koji plove jednom lađom. Jedni se nalaze na palubi, a drugi u donjem dijelu lađe. Oni koji su se nalazili u donjem dijelu lađe, kada bi ožednjeli, odlazili bi do onih na palubi i od njih tražili vodu. Tako su jednom rekli: 'Kada bismo mi sebi u našem dijelu napravili otvor, da ne uznemiravamo ove koji su iznad nas.'"* Tada Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: *"Kada bi ih pustili da učine ono što namjeravaju, svi bi bili upropašteni, a da ih uzmu za ruku (i posavjetuju), spasili bi i njih i sebe!"* Tako i mi svi putujemo na jednoj lađi, ako nastrada lađa, na njoj će nastradati i dobri i loši, i bogobožni i razvratnici, a na Sudnjem danu bit će proživljeni shodno svojim nijjetima.

Stoga rad za Allahovu vjeru nije samo obaveza učenih ljudi, daija, već je to obaveza svakog muslimana i svake muslimanke koji vole din islam, vole akidu la ilahe illallah! Nažalost, mnogi muslimani napravili su razliku, razdvojili su pripadnost islamu od rada za islam. Kako razumjeti tvoju pripadnost islamu bez ikakvog doprinosa islamu?! Čime objašnjavaš svoju pripadnost islamu? Koliko godina obavljaš namaz? Koliko godina dolaziš na skupove na kojima se poučava šerijatsko znanje? Za sve te godine jesi li došao makar s jednim novim čovjekom? Jesi li ikoga za sve te godine pozvao u Allahovu vjeru? Jesi li za sve te godine ikada pogledao u svoga komšiju koji se okreće od Allahove vjere pa ga pozvao Allahu, subhanehu ve te'ala? Svima nama je obaveza da radimo za Allahovu vjeru shodno svojim raspoloživim, trenutnim mogućnostima. Nije obavezno da se popneš na minber, niti da sjediš i držiš predavanje, već na mjestu na kojem se nalaziš radi za Allahovu vjeru. Liječnik si, pa jesi li islam pokazao u svome poslu? Učitelj si, nastavnik, promoviraš li islam u svome razredu, školi? Radiš na odgovornom mjestu, bojiš li se Allaha u tajnosti i javnosti, obavljaš li svoj posao savjesno, pa da oni koji dolaze u kontakt s tobom kažu jedni drugima: "Ovaj čovjek je musliman, on se boji Allaha!" Ili ne radiš ništa sve dok ne uzmeš, direktno ili indirektno, određenu svotu imetka?! Ima li islama u našim životima? Jesmo li islam posvjedočili svojim djelima, radom, ponašanjem i ophođenjem sa drugima, nakon što smo ga posvjedočili svojim jezicima?!

Nekoliko praktičnih koraka na putu rada za Allahovu vjeru

Prvo:

U tvojim planovima, programima, brigama mora da se nađe mjesta za Allahovu vjeru. Nemoguće je da se čovjek zalaže za nešto što ne nosi u svome srcu, u što nije ubijeđen. Vjera islam mora pokrenuti tvoje osjećaje, tvoja razmišljanja

Drugo:

Obavezno odvoji nekoliko trenutaka svoga vremena, makar jedan sat u danu, da se podučavaš Allahovoj vjeri pred učenim ljudima, daijama, kako bi vjeru shvatio na ispravan način. Nemoguće je da se zalažeš za nešto što ne poznaješ! Obaveza svakog muslimana je da nauči osnovne postulate svoje vjere kako bi obožavao Allaha na ispravan način. Poduči se tevidu i njegovoj suštini, njegovoj važnosti, kao i širku, njegovoj suprotnosti. Poduči se namazu, ruknovima namaza, propisima namaza, stvarima koje kvare namaz, propisima posta, njegovim adabima i sunnetima, propisima zekata, ako si trgovac, poduči se propisima trgovine itd. Obavezan si da se podučiš osnovnim pitanjima svoje vjere kako bi ispravno obožavao svoga Gospodara!

Treće:

Nosiš brigu o Allahovoj vjeri i podučavaš se njoj, nakon toga obaveza ti je da ono o čemu brineš i čemu se podučavaš pretočiš u djelo, svoj život uskladiš s time.

Četvrto:

Pozivaj druge u Allahovu vjeru za koju se brineš, kojoj se podučavaš i koju u svome životu praktikuješ. Ovaj nur, ovo svjetlo dostavi do drugih muslimana. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstiče nas na ovaj emanet kada kaže: *"Dostavite od mene, pa makar i jedan ajet!"* (Buhari) I kaže: *"Nije bilo nijednog vjerovjesnika da ga je Allah poslao prije mene a da iz svoga naroda nije imao pomagače i prijatelje koji su se držali njegova sunneta i slijedili njegove naredbe!"* (Muslim) Brate, nećeš biti pomagač Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, osim kada budeš nosio brigu o pozivu u Allahovu vjeru, razmišljao o njoj danju i noću, u tajnosti i javnosti, kao što je to činio i Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem!

Brate muslimane, znaj da će Allah pomoći Svoju vjeru, s nama ili bez nas! Pa, hoćeš li sjediti i lišiti svoju dušu ogromnog dobra?! Ustani i natječi se s vremenom, prije negoli ti dođe Melek smrti i prije nego što se budeš kajao u trenutku kada kajanje nikome ništa neće vrijediti! Sva hvala pripada samo Allahu i neka je salavat i selam na Njegovog poslanika Muhammeda!

Abdurrahman ibn avf

Allah ti blagoslovio i ono što dadneš!" (dio Poslanikove, s.a.v.s., dove za njega)

ABDURRAHMAN IBN AVF

Allah ti blagoslovio i ono što dadneš!" (dio Poslanikove, s.a.v.s., dove za njega)

On je jedan od osmerice koji su prvi primili islam. On je jedan od deseterice koji su za života obradovani džennetom. On je jedan od šesterice ashaba koji su sačinjavali šuru (vijeće), na dan kada se birao halifa poslije smrti Omera el-Fakura. On je jedan od onjih koji su davali fetve (odgovore na šerijatska pitanja), a Allahov Poslanik, s.a.v.s., još bijaše živ i nalazio se u Medini među muslimanima. Njegovo ime u džahilijetu bijaše Abdu Amr, a kada primi Islam, Poslanik ga prozva Abdurrahmanom. To bijaše Abdurrahman ibn Avf, neka je Allah s njim zadovoljan i neka ga učini zadovoljnim.

Abdurrahman ibn Avf prihvati islam prije nego li se časni Poslanik počeo sastajati u kući Erkamovoj a to bijaše samo dva dana nakon Ebu Bekrova prelaska. Proživio je na Allahovom putu sve patnje koje su doživjeli prvi muslimani, paje saburio kao što su i ostali saburili.

Bijaše čvrst, a i drugi bijahu čvrsti. Iskreno je vjeravao, a i drugi su bili iskreni u vjerovanju. Bježao je sa svojom vjerom u Abesiniju kao što su mnogi od njih sa svojom vjerom bježali. Kada je Vjerovjesniku i njegovim drugovima dozvoljena Hidžra u Medinu on bijaše među prvim muhadžirama koji učiniše hidžru radi Allaha i Njegova Poslanika. Kada je Resulullah s.a.v.s., počeo bratimiti muhadžire i ensarije probratimio ga je sa ensarijom Sad ibn Rebiom r.a reće Abdurrahmanu ibn Avfu: „O brate moj ja sam najbogatiji čovjek u Medini. Imam dva velika vočnjaka i dvije žene. Pogledaj koji od ovih včnjaka ti se više dopada da ti ga prepustim, i s kojom od ovih mojih žena bi bio zadovoljniji kako bih se s njom razvjenčao.„ Abdurrahman reće svom bratu: „, Naka ti Allah da bereketu u imetku i porodici. Pokazi ti meni gdje je pijaca. On mu pokaza čaršiju i on poče trgovati. Kupovao je i prodavao, zarađivao i ostavljao. Ne prođe mnogo vremena, a on sakupi sredstava koliko isnosi mehr (vječani dar sa ženu), te se oženi. Onda ode Resselullahu , s.a.v.s., a na njemu se osjećao ugodan miris. Resselullah mu reće:„

Šta je to, o Abdurrahmane

Oženio sam se.

A šta ti si dao svojoj ženi na ime mehra?

Dao sam joj zlata koliko je teška jedna košpica od datule.

Napravi gozbu pa makar jednu ovcu zaklao reče Vjerovjesnik, s.a.v.s., i učini hajr dovu rječima: Neka ti Allah da bereket u tvome imetku! Kaže Abdurahman:„, Od tada mi je sve išlo naruku pa mi se činilo da kada bih kamen sa zemlje podigao pod njim bih zlato ili srebro našao.“ Na dan Bedra, Abdurahman ibn Avf se borio iskrenim džihadom u ime Allaha. Ubio je Allahovog Neprijatelja Umejra ibn Osmana ibn Ka'ba et-Tejmiju. Na dan Uhuda, čvrsto stajao kada su se uzdrmla mnogo stopala. Bijaše postojan dok su poraženi bježali. Iz bitke iziđe s dvadeset i nekoliko rana od koje neke bijahu tako duboke da je u njih mogla ući čovječija ruka. Međutim, džihad Abdurrahmana ibn Avfa s njegovim tjelom i životom može se računati malim kada se usporedio s njegovim džihadom imetku. Jedanput Allahov Poslanik, s.a.v.s., htjede primremiti jedu vojnu izvidnicu, pa ustade među Ashabima i reče:„, Dajte šta možete od imetka, želim opremiti ovu vojsku.“ Abdurrahman ibn Avf požuri kući , izatim se vrati i reče: „O Vjerovjesniče ja imam četiri hiljade –dvije hiljade dajem u zajam sve Gospodaru, a dvije sam ostavio porodici.“ Poslanik s.a.v.s., reče: „Nekate Allah blagoslovi u ovome što si dao i neka blagoslovi i bereket u onome što si zadržao.“ Kada se Resselullah, s.a.v.s., odlučio za pohod na Tebuk bijaše posljedna bitka za njegovog života – potreba za imetkom nije bila ništa manja od potreba zaljudstvom. Bizantijska vojska bijaše vrlo brojna i dobro opremljena, a u Medini nerodna godina. Put je bio dug, a opskrba vjernika slaba. Jahalica, konja i deva bilo je premalo, tako da su skupine vjernika dolazila Vjerovjesniku tražeći da ih povede sa sobom ali ih je on odbijao, jer nije im imao dati jahalicu oni bih se vraćali suznih očiju što nemaju šta žrtvovati i udjeljiti pa ih prozvaše "Uplakani". Ta vojska dobi naziv (Vojska teškoće). Tada Poslanik s.a.v.s., naredi ashabima da dijele imovinu na Allahovom putu očekujući samo Njegovu Nagradu. Muslimani požuriše odazvati se molbi Vjerovjesnika, s.a.v.s., među prvim dobročiniteljima bijaše Abdurrahman ibn Avf. On udijeli dvije stotine oka zlata. Omer ibn Hattab reče Vjerovjesniku:„, Smatram da je Abdurrahman počinio grijeh. Pa on porodici nije ostavio ništa!“ Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče:„, Jesi li ostavio porodici šta Abdurrahmane?“ On odgovori :, Jesam ostavio sam im i bolje i više nego što sam im uzeo.“ Vjerovjesnik upita:„, Koliko to?“ On odgovori:„,Ostavio sam im ono što Allah i njegov Poslanik obećavaju od nafake, dobara i nagrade!“ Krenu vojska na Tebuk, a tamo Allah počasti Abdurrahmana tako kako nije počastio nijednog od muslimana. Nastupilo je vrijeme namaza, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., bijaše odsutan pa je muslimane prevodio i imam im je bio Abdurrahman ibn Avf. Samo što su klanjali prvi rekjat prstiže Poslanik, s.a.v.s.,pa stupi u namaz Klanjao je za Abdurrahmanom ibn Avfom i njega slijedio tokom namaza. Ima li veće časti i bolje nagrade nego da neko predvodi džemat a da za njim klanja najbolji od svih ljudi i imam vjerovjesnika Muhammed ibn Abdullah! Kada je Resselullah s.a.v.s.,preselio u najdabranije društvo, Abdurrahman ibn Avf preuze na sebe obavezu brige o majkama pravovjernih Vjerovjesnikovim ženama. Ispunjao bi sve njihove potrebe izlazio bi s njima ako bi nekud išle, odlazio bi snjima na Hadždž kada bih one išle, na njihove nosiljke bi stavljao zelene prekrivače ,i s njima bih se zauzavljao gdje bi one željelje. To je odlika i čast koja je pripadala Abdurrahmanu, majke pravovjernih su imale povjerenje i sigurnost u njemu. S time se mogao dičiti i ponositi. Dobročinstvo Abdurrahmana ibn Avfa prema muslimanima i majkama pravovjernih došlo

je do te mjere da je jednom prodao svoju semjlu za četrdeset hiljada dinara koje je u potpunosti razdijelio plemenu Benu Zuhre odakle bijaše Amina majka Vjerovjesnika kao i ostalim siromašnim muhadžirima i muslimana, te Vjerovjesnikovim ženama. Kada je poslao majci pravovjerni Aiši r.a., njeji dio tog imetka ona upita: „ Koje poslao ovaj mal? Rekoše joj:„, Abdurrahman ibn Avf.“ Ona reče:„, Rekao je Resselullah s.a.v.s., o vama će se poslije mene brinuti samo oni najstrijpljiviji!““ Dova koju je Poslanik uputio za Abdurrahmana ibn avf da mu Allah da bereket u imetku pratila ga je do kraja života postao je najbogatiji i najimućniji među ashabima. Njegova trgovina se stalno povećala a zarada rasla. Njegove karavane su stalno dolazile iz Medine ili se vraćali u Medinu noseći Medinlijama pšenicu, brašno, maslo, odjeću, posuđe, mirise i sve drugo što je neophodno za život. Odnosile su viškove onoga što su oni proizvodili, kako bi se to prodavalo u drugim krajevima. Jednog dana u Medini stiže karavana Abdurrahmana ibn Avfa brojala je sedam stotina deva. Da, sedam stotina deva nosili su toware hrane razne robe i drugo što je nužno za egzistenciju. Kada uđoše u Medinu zemlja poče podrhrtavati od topota silnih kopita. Na sve strane se čuo neobičan zvuk i galama. Aiša, r.a., upita:„, Kakva je to buka što se čuje?“ Rekoše joj:„, To je karavna Abdurrahmana ibn Avfa Sedam stotina deva nose pšenicu, brašno i drugu hranu. Tada Aiša r.a., reče:„, Neka mu Allah da bereket u tome što mu je dao na ovome svijetu, ali nagrada na Onome svijetu je opet veća. Čula sam kako Resullulah s.a.v.s., reče Abdurrahman ibn Avf će pužući ući u Džennet! prije nego će kamile iz karavane kleknuti dođe obveseljivač koji Abdurrahmanu ibn Avfu prenese riječim majke pravovjernih Aiše r.a., i obradova ga Džennetom! Samo što ova radosna riječ doprije do njega on hitro dođe Aiši i upita je:

- O majko jesi li ti čula to od Allahovog poslanika s.a.v.s.,?
- Da
- On prosto lebdeći od silne radosti reče:

-Kada bih mogao ući u Džennet uspravno. Majko uzimam te za svjedoka da cijelna ova karavana sve deve s njihovim tovarom sedlima i pokrivačima dajem na Allahovom putu. Od tog lijepog i svjetlog dana u kojem Abdurrahman ibn Avfbi bi obradovan ulaskom u Džennet on još više poče djeliti i trošiti imetka na Allahovom putu. Dijelio je imetak objema rukama i desnom i lijevom dijelio je tajno i javno tako da je podjelio četrdeset hiljada dirhema srebra a poslije toga hiljadu dinnara u zlatu. Zatim je podjelio dvije stotine oka zlata. Jedam put je mudžahidima borcima na Allahovom putu obezbijedio pet stotina konja. Drugom prilikom je za mudžahide dao hiljade i petsto jahalica. Kada se smrt prikućila Abdurrahmanu ibn Avfu on je oslobodio veliki broj svojih robova oporučio je da se svakom čovjeku koji je bio učesnik bitke na bedru iz njegove ostavštine da četiri stotine dinnara u zlatu svi zu uzeli a bilo ih je tada stotinu. Oporučio je da se da svakoj od majki pravovjernih veliki iznos, tako da je Aiša, r.a., često učila dovu za njega riječčma: "Neka ga Allah napoji sa vrela Selsebila!“ Nakon svega toga on je opet svojih nasljednicima ostavio ogroman imetak koji se teško mogao izbrojati. Ostavio je im je hiljadu deva stotinu konja i tri hiljade ovaca. Imao je četiri žene pa je četvrti dio osmine njegove ostavštine koji je pripao svakoj od njih iznosio osamdeset hiljada. Ostavio je zlata i sreba toliko dase među njegovim nasljednicima dijelio tako što su sjekirama komadali blago i još su dobro našuljali ruke radeći taj posao. Sve to je stekao zbog Resselullahove s.a.v.s., dove da mu Allah da bereket u imetku. Međutim sav taj imetak nikad nije zaveo Abdurrahman ibn Avfa niti ga je imalo izmijenio. Kada bi ga ljudi vidjeli među njegovim robovima nisu ga mogli razlikovati od njih. Jednog dana pred njega je donešena neka bilna hrana on pogeleda hranu i reče: -Mus'ab ibn Umejr, koji je bio bolji od mene, ubijen je pa kad smo ga tjeli umotati u ćefine nismo imali ništa osim jednog komada platna – ako bi ga pokrili poglavi, virile bi mu noge; a ako bi mu se pokrile noge, vidjela bi mu se glava. Iza toga nam je Allah dao od dunjaluka sve ove blagodati koje sad imamo. Bojim se da nam naša nagrada nebude unrzana(tj. Data na ovom svijetu), a šta nas onda čeka nadrugom." Zatim je počeo plakati i jecati i odbio tu hranu. Blago li se Abdurrahmanu ibn Avfu i sretan li je on! Obradagavao je ga Džennetom najiskrenji i istiniti Muhammed ibn Abdullah. Njegovo tijelo do posljednjeg boravišta nosio je daidža Resullullahov Sa'd ibn Ebi Vekkas. Džennazu je klanjao vlasnik dva svjetla Osman ibn Affan. Posljednji ga je ispratio sa ovoga svijeta vladar pravovjernih plemenitog lica, Alija ibn ebi Talib koji je rekao:„, Doživio si najbolje što si mogao a prestigao si ono što je loše, Allah ti se smilavao!“

Izvor: Iz života ashaba/ dr. Abdurrahman Ra'fat el Baša

Genocid u Južnoj i Sjevernoj Americi

Započinjemo invazijom na Južnu Ameriku od strane Portugalaca i Španaca. To je bilo u 18. vijeku. Sistematski su poklali i eliminirali **56 miliona** ljudi u Južnoj Americi, da bi preuzeli kontrolu nad tim kontinentom. **56 miliona!** Kako su to uradili? Namjernim sprovođenjem sistematskih napada i agresije, vojskom i oružjem, nad individuama i mjestima sa ljudskom populacijom, s namjerom širenja straha. Šta je to? Definicija terorizma. Spomenimo Kristofera Kolumba, zastupnika svog kralja Ferninanda i njegove francuske prostitutke kraljice Izabele. Dat mu je krunski nakit kralja Ferdinanda i kraljice Izabele. Prodali su ga nekim jevrejskim trgovcima, koji su sagradili brodove, s namjerom da krenu na putu prema zemlji koju je zvao Indija. Znate tu priču. On je bio jedna budala. Jevrejski navigatori koji su bili sa njim na brodu su znali da je on bio budala. Znali su da, kada izađu na more, neće moći piti morsku vodu. Ali, on je bio budala i nije znao da ne može piti morsku vodu. Jevreji su sa sobom ponijeli limun, koji eliminira dejstvo soli, pa su tako pili destiliranu vodu. Ali su Kristofera i posadu pustili da piju slanu vodu, pa su se razboljeli, a veći dio njih je umro. Tako su ga jevrejski vodiči povelili tamo gdje su željeli da idu, tamo gdje mi sada kažemo Amerika. Jevreji su željeli ići tamo. Imali su mape koje su kopirali od muslimana. Znali su kuda idu. Sa muslimanima su u Španiji živjeli preko 600 godina. Znali su kako preploviti okean. Došli su do mjesta Amerika. Kolumbo je preživio, ali kakav je glupan bio, i dalje je to kopno zvao Indija! Pa čak i danas, koliko su arogantni, urođenike ove zemlje zovu Indijanci. Nakon što se Kristofer Kolumbo vratio i proglasio otkrivenu zemlju vlasništvom Ferdinanda i Izabele, poslali su još brodova. U toku narednih 150 godina, prognali su, masakrirali, ubili, likvidirali, eliminirali **89 miliona** domorodaca, da bi preuzeli kontrolu nad „Novim svijetom“.

Imamo 56 ili 89 miliona. Sabirajte umjesto mene, molim vas. Kako su to uradili? Namjernim sprovođenjem sistematskih napada i agresije, vojskom i oružjem, nad individuama i mjestima sa ljudskom populacijom, s namjerom širenja straha. Šta je to? Definicija! Terorizam! Njihova definicija! Nije Halidova definicija, već njihova – u Websteru, Oksfordu, Vagneru... Definicija svih autoriteta u njihovom jeziku.

Nakon njih su došli Francuzi, sa druge strane Amerike. Francuzi su došli sa strane Kalifornije. Zajedno sa Holanđanima, dodali su još **28 miliona** broju progranih, likvidiranih, na bilo koji način eliminiranih...

Izvor: Od korijena do ploda/Halid Jasin

Povelja Kulina bana - rodni list bosanske državnosti

POVELJA KULINA BANA

koju je izdao veliki **ban bosanski Kulin**, dubrovačkim trgovcima **29. augusta, 1189.** godine najvjerovatnije u svom dvoru u Moštrima, pod gradom Visoki. Prema ugovoru, ban Kulin se priseže da će dubrovačkim trgovcima koju putuju po njegovoj **ZEMLJI** obezbjeđiti neometanu trgovinu i boravak, te da im neće uzimati nikakvog poreza.

Original Povelje danas se nalazi u St. Petersburgu, u Rusiji, a nevjerovatna je priča kako je Povelja tamo dospjela: navodno je neki dubrovački mesar umotao u nju **komad mesa** koji je kupio neki ruski diplomata. Rus je prepoznavši slova slična cirilici, shvatio da bi to mogao biti neki važan dokumenat, pa ga je odnio sa sobom u Rusiju.

Tek tada je otkriveno da je taj komad papira ne samo **najstariji sačuvani pisani dokument kod južnih Slavena**, već i da je to **drugi po starini sačuvani dokument kod SVIH SLAVENA uopće**. Bosna i Hercegovina je u nekoliko navrata tražila da se Povelja vrati, ali su zahtjevi odbijeni uz obrazloženje da je Povelja Kulina bana isto tako i dio ruske kulture i književnosti, te da pripada i njima.

© bosanskokraljevstvo.com

Povelja **Kulina bana** najstariji je bosanski državni dokument napisan narodnim jezikom i pismom bosančicom, a u vrijeme nastanka bio je pravni zapis kojim se reguliraju trgovački odnosi između srednjovjekovnog bosanskog kraljevstva i Dubrovačke Republike.

Povelja je napisana 1189. godine, u vrijeme kada se srednjovjekovno bosnako kraljevstvo počinje oblikovati u državnu strukturu nalik onima koje je okružuju i kadase bosanski vladari pokušavaju na aktivniji način uključiti u političke procese vremena.

Za pravilno razumijevanje značaja Kulinove Povelje neophodno je shvatiti političko - historijski kontekst u kojem je nastala. Srednji vijek je u vrijeme kasnog 12. stoljeća bio obuhvaćen snažnim unutrašnjim promjenama, koje su se najviše ogledale u nastanku gradova modernog tipa, razvojem trgovine, nastankom bankarstva i pojavom prvih evropskih univerziteta.

Povelja, kakvu je načinio dvor bana Kulina, bila je sasvim uobičajen način međudržavne komunikacije, jer je to vrijeme u kojem se intenzivno radi na ekonomskom povezivanju regiona Sredozemnog mora s kontinentalnom Evropom, kažu sagovornici Al Jazeera.

Najstariji poznati pisani dokument

Profesor historije sa Filozofskog fakulteta u Sarajevu Emir Filipović kaže da je najveći značaj Povelje to što je ona najstariji poznati pisani dokument u historiji Bosne. Povelja je, pored toga, najstariji trag i proizvod bosanske pisarske službe, koja je bila dio vladarskog dvora, a po uzoru na povelju koju je dao sačiniti ban Kulin, pisali su se slični dokumenti još sljedeća dva stoljeća.

Povelja je bila obrazac za sastavljanje sličnih trgovačkih, međudržavnih, ugovora, a njena pravna aktualnost prestala je važiti tek sa širenjem i jačanjem srednjovjekovnog bosanskog kraljevstva.

Kada govori o problemu, koji se u zadnje vrijeme neprekidno aktualizira, a tiče se mjesta na kojem je Povelja pohranjena, Filipović kaže da je problem ispolitiziran i postavljen na sasvim pogrešnim osnovama. Original Povelje vjerovatno ne postoji, a tri dokumenta o kojima se neprekidno govori u javnosti jesu prijepisi nastali nekada u srednjem vijeku.

Dva se takva prijepisa još uvijek čuvaju u arhivu Dubrovačke Republike, a treći je, pod misterioznim i nikada do kraja utvrđenim okolnostima, u 19. vijeku iz Dubrovnika "nelegalno" odnesen u Sankt Peterburg, gdje je predstavljen kao "vrijedan i značajan historijski spomenik".

Pitanje povratka, jednog od tri, poznata prijepisa Povelje u Bosnu i Hercegovinu lažno je pitanje, kaže Filipović, koji takve inicijative vidi kao naučno neutemeljene, ali sa svrhom namjerne manipulacije osjećajima građana, jer Bosna i Hercegovina nije vlasnik niti jednog od tri sačuvana prijepisa.

"Male su šanse za povratak Povelje iz Sankt Peterburga u Bosnu i Hercegovinu, jer ona u pravnom pogledu treba biti vlasništvo arhiva Dubrovačke Republike, iz kojeg je i odnesena nekada u 19. vijeku."

Izgrađen i osebujan stil

Poslovni dokumenti, kakva je Povelja bana Kulina, u srednjovjekovnoj bosanskoj državnoj kancelariji, tokom tri vijeka njenog postojanja, pisani su na četiri vrste pisma, kaže profesorica sa Filozofskog fakulteta u Sarajevu Lejla Nakaš, pojašnjavajući da je jedno od ta četiri pisma bila i bosančica. Povelja je napisana poslovnim pismom, koje je bilo manje kitnjasto i svečano nego pismo religijskih tekstova, a osnovna karakteristika tog pisma bila je njegoa funkcionalna komunikativnost.

Govoreći o stilskim karakteristikama Povelje, profesorica Nakaš kaže da je jedan od njenih glavnih specifikuma i činjenica da nije napisana latinskim pismom, koje je u srednjovjekovno vrijeme bio univerzalni jezik diplomatske korespodencije. I pored toga, Povelja posjeduje stilske osobine koje nadilaze uobičajene oblike pismene komunikacije.

"Njen jezik [Povelje] pokazuje već izgrađen stil izražavanja i tečnost u izlaganju, koja nikako ne bi mogla biti osobina prvog pokušaja. Čak i na temelju njene sasvim površne grafijsko-jezičke analize moguće je ustanoviti da je bosanska državna kancelarija već krajem 12. stoljeća imala za sobom izvjesnu pisarsku tradiciju s originalnim pravopisnim sistemom i razvijenim izražajnim mogućnostima", objašnjava Nakaš.

Povelja bana Kulina nije običan dokument, jer je ona očigledan dokaz državnosti tadašnje srednjovjekovne bosanske države, nedvosmislen je akademik Mirko Pejanović, koji naglašava da povelja svjedoči kako je bosansko kraljevstvo bilo organizirano kao suverena državna struktura, koja je, opet, kao takva, bila dio mediteranskog i evropskog prostora.

Po njegovom mišljenju, uvijek treba isticati neospornu historijsku činjenicu da je Bosna u srednjem vijeku imala samostalnost i nezavisnost, a svi oni koji negiraju kontinuitet postojanja bosanske državnosti zlonamjerno interpretiraju historiografske bjelodanosti.

Bosne je bilo i bit će je

"Taj prostor srednjovjekovne Bosne, nakon osmanskog dolaska, bio je pod okupacijom 500 godina, ali je uprkos tome uspio, na neki način, sačuvati viševjekovnu samostalnost. ZAVNOBiH [Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Bosne i Hercegovine] je obnovio bosansku državnost, koja je zatim, šezdesetih godina 20. vijeka, ustavnim promjenama učvršćena. Referendumom, održanim 29. februara i 1. marta 1992. godine, Bosna i Hercegovina stiče punu suverenost i nezavisnost, nakon čega ubrzo postaje i međunarodno priznata zemlja."

Povelja bana Kulina ima ogromnu simboličku važnost, jer je dokaz bosanske državnosti, koji seže čak u 12. vijek, a istraživanja historičara, kakvi su Simo Ćirković i Nada Klaić, nedvosmileno pokazuju kako je srednjovjekovna Bosna imala najrazvijeniji oblik državnosti na prostoru Balkana.

Postojanje Povelje, osim toga, kaže Pejanović, ima i jednu drugu, čak i aktualnu važnost, jer je to dokument kojim se opovrgavaju sve "sulude i hegemonističke ideje bosanskih susjeda", koji nastoje, u današnjem vremenu, osporiti pravo Bosni na postojanje.

"Ponosno da kažemo ovima što bi i danas da 'čepaju' zemlju, da je Bosne bilo i prije nje, a Boga mi, bit će je i poslije njih", zaključuje akademik Pejanović.

Izvor: Al Jazeera

dr. Nasir ez-Zehrani

Upoznaj Poslanika ﷺ

u nekoliko minuta

MUSA, ALEJHIS-SELAM

Uzvišeni je Allah rekao:

„Mi smo Musau knjigu dali da učinimo potpunom blagodat onome koji će prema njoj postupati i kao objašnjenje svemu i uputu i milost – da bi oni povjerovali da će se sa svojim Gospodarom susresti.“ (El-En'am, 154)

"O Musa", reče On, "Ja sam tebe odlikovao nad ostalim svijetom poslanstvom Svojim i govorom Svojim. Ono što ti dajem uzmi i zahvalan budi!" (El-A'raf, 144)

U Kur'anu, časni poslanik Musa, alejhis-selam, spomenut je po imenu stotinu trideset šest puta, što dovoljno govori o mjestu koje zauzima kod Svevišnjeg Allaha.

MUHAMMED SALALLAHU ALEJHIVESELLEM O MUSAU ALEJHI-VESELEM

Muhammed sallallahu alejhi vesselemu mnogim je hadisima spomenuo Musaa, alejhis-selam hvaleći ga i Svevišnjeg Allaha moleći da mu se smiluje, pa je tako između ostalog, o njemu kazao i sledeće: "U noći Israa i Miradža, kod crvenkastog pješčanog humka sreo sam Musaa koji je klanjao u svom kaburu." (Muslim 2375)

"Neka se Allah smilovje poslaniku Musau, on je uistinu bio više uznemiravan nego što sam ja sada ali je i pored toga ostao stripljiv" (Buhari 66059 i Muslim 1062). Ove riječi, Muhammed sallallahu alejhi ve sellem, izgovorio je kada mu je neki čovjek u toku podjele ratnog piljena, osvojenog u Bitki na Hunejnu, drsko prigovorio da on imetak ne dijeli ni pravedno ni na način kojim je Allah zadovaljan.

„ Uistini je Musa bio veoma stidljiv i čedan čovjek...“ (Buhari 3404, i muslim 339)

Izvor: Upoznaj Poslanika u nekoliko minuta

Kako je Holandānin Benjamin prešao na islam

Benjaminova priča

Cijenjena braćo i sestre, ovo je priča nekog ko je odrastao bez neke čvrste vjere. Uvijek sam vjerovao u Boga, ali u srcu nikad nisam gajio neku čvrstu vjeru. Cijelu mladost proveo sam u kršćanskoj školi i čudilo me je da su uvijek obožavali Isaa (Isusa). To me je uvijek mučilo jer za mene je Isa bio poslanik, a ne Bog, niti sin Božiji. Ubrzo sam naučio da Bog sve vidi na način kako to Njemu dolikuje, a ne onako kako ljudi vide, i On sve čuje, ali na način kako to Njemu dolikuje, a ne onako kako ljudi čuju, On govori onako kako Njemu dolikuje, a ne onako kako ljudi govore. On nama stvari pojašnjava putem Svojih ajeta (dokaza).

Moj brat iz Bosne, Ado, pomogao mi je i dao mi je prijevod Kur'an na holandski. On mi je pojasnio neka pitanja iz islama tako da sam osjetio da mi se islam kao vjera dopada. Ubrzo sam odlučio da čitam i proučavam Kur'an. Prve večeri kad sam čitao prijevod Kur'an bio sam odmah oduševljen i pročitao sam do kraja sure El-Bekara. Kad sam otišao spavati, imao sam noćnu moru koja se pojavljivala sedam uzastopnih noći. Svaku noć sam čitao i molio Allaha da otkloni moj ružan san, jer nisam više smio spavati.

Svaki put u snu sam se nalazio na tamnom mjestu gdje nije bilo nikakvog svjetla. Stojao sam ispred ogromne zastarjele željezne ograde. Kraj ograde nisam mogao vidjeti ni na desnoj niti na lijevoj strani. Bila je toliko visoka da vrh ograde nisam mogao vidjeti. Bio sam blizu te ograde, a na drugoj strani bio je šejtan (sotona). Pojavio mi se u bijeloj odori, imao je bijelo lice i crnu kosu i bio je sa crnim očima, vrištao je i pokušavao je da me uhvati s velikim prljavim noktima. Nije mogao da podnese što se između nas nalazila oграда i vrišteći počeo je da ljulja ogradu.

Ovo je bio moj prvi znak od Allaha. Ja sam protumačio sebi ovaj san da je oграда islam ili Kur'an koji su šejtana sprečavali da mi naudi. Svaku noć sanjao sam isti san. Ja sam bio ustrajan i nastavio sam čitati prijevod Kur'an i upućivao sam molitve. Nakon sedme noći, san je prestao i ja sam opet mogao mirno da spavam. Hvala Allahu. Sotoni nije pošlo za rukom da me odvraća od islama. Bio sam veoma zahvalan Bogu i ubrzo sam odlučio da primim islam i da klanjam namaz u mesdžidu. U ovome sam našao svoj mir i bilo je mnogo braće koji su mi davali podršku. Saznao sam kako je lijep islam i pun ljubavi, nisam nikad mislio da ću u islamu naći tako lijep i smiren osjećaj.

Cijenjena braćo i sestre, nemojte gledati islam kroz druge muslimane, kao što sam ja radio, nego gledajte na sam islam. Ljudi griješe. Allah je objavio ovu vjeru i ona je savršena. Savjetujem prvo sebe, a zatim vas: Živite za Allaha, nemojte nanositi zlo drugima, obavljajte namaz, dajite zekat, ako ste obavezni, i budite pravedni prema drugima. Ako ovo budete radili, onda će to biti dovoljno, ako Bog da, jer Allah upućuje koga hoće. **“Reci: ‘On je Allah – Jedan. Allah je utočište svemu. Nije rodio i rođen nije. I niko Mu ravan nije.’”** (El-Ihlas, 1–4) Vaš novi brat u islamu, Benjamin Hasan Stranjac, prof.

Vrijednost namaza

Prvo i najveće što je Uzvišeni Allah naredio, nakon vjerovanja u Njega i tevhida (ispovijedanja Njegove jednoće), jeste namaz. Uzvišeni je obavljanje namaza naredio prije posta, zekata, hadždža i pokrivanja žena i drugih propisa islama. To je najveći temelj islama nakon kelimei-šehadeta. Veći je od posta, zekata, hadždža i drugih propisa islama. Najveća vanjska oznaka islama. To je nešto najveće čime se musliman razlikuje od drugih ljudi i nešto najveće što ukazuje na prisutnost islama i muslimana. To je najbolje djelo muslimana, kao što je rečeno u hadisu: *"I znajte da je vaše najbolje djelo namaz."* (Ahmed, a Albani ga ubraja u sahih hadise u Sahihul-džamii, br. 952.) Naređen je na nebesima prilikom događaja Israa i Miradža, za razliku od ostalih temelja islama koji su naređeni na Zemlji posredstvom meleka Džibrila. Naređen je svim poslanicima i vjerovjesnicima i njime Allahu ibadet čine stanovnici nebesa, plemeniti meleki i stanovnici Zemlje, ljudi i džinni. Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Ja čujem zvuk (kao kada je natovarena životinja teretom) neba, a nema prijekora zbog toga. Nema na njemu mjesta koliko pedalj a da na njemu nije melek na sedži ili kijamu."* (Sahih kod Albanija u Es-Silsiletus-sahiha, br. 1060.)

Hvala Allahu i neka je salavat i selam na Njegovog Poslanika, njegovu časnu porodicu i ashabe. Ovo je kratki osvrt na važnost i veličinu namaza sa objašnjenjem nekih njegovih karakteristika i odlika koje ga izdvajaju od ostalih ibadeta, što pomaže muslimanu, sa Allahovom pomoći, da vodi računa o ovom temeljnom ibadetu. Namaz je najveća vanjska oznaka islama oko čega se saglasila ulema – islamski učenjaci, a Uzvišeni Allah kaže u prijevodu značenja: **"A onaj koji veliča Allahove propise, pa to je znak pobožnosti srca."** (El-Hadždž, 32.)

Od posebnosti i odlika koje je Uzvišeni Allah podario namazu jesu:

1. Prvo i najveće što je Uzvišeni Allah naredio, nakon vjerovanja u Njega i tevhida (ispovijedanja Njegove jednoće), jeste namaz. Uzvišeni je obavljanje namaza naredio prije posta, zekata, hadždža i pokrivanja žena i drugih propisa islama.
2. To je najveći temelj islama nakon kelimei-šehadeta. Veći je od posta, zekata, hadždža i drugih propisa islama.
3. Najveća vanjska oznaka islama. To je nešto najveće čime se musliman razlikuje od drugih ljudi i nešto najveće što ukazuje na prisutnost islama i muslimana.
4. To je najbolje djelo muslimana, kao što je rečeno u hadisu: *"I znajte da je vaše najbolje djelo namaz."* (Ahmed, a Albani ga ubraja u sahih hadise u *Sahihul-džamii*, br. 952.)
5. Naređen je na nebesima prilikom događaja Israa i Miradža, za razliku od ostalih temelja islama koji su naređeni na Zemlji posredstvom meleka Džibrila.
6. Naređen je svim poslanicima i vjerovjesnicima i njime Allahu ibadet čine stanovnici nebesa, plemeniti meleki i stanovnici Zemlje, ljudi i džinni. Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Ja čujem zvuk (kao kada je natovarena životinja teretom) neba, a nema prijekora zbog toga. Nema na njemu mjesta koliko pedalj a da na njemu nije melek na sedži ili kijamu."* (Sahih kod Albanija u *Es-Silsiletus-sahiha*, br. 1060.)
7. Prvo što se muslimanu naređuje u ranom djetinjstvu, kao što je spomenuto u hadisu: *"Naređujte svojoj djeci namaz u sedmoj godini..."* (Ahmed i Ebu Davud, a Albani ga ubraja u hasen hadise – *Sahihul-džami*, br. 5868.)
8. Posljednje što je oporučio Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, na samrti, kao što je preneseno u hadisu: *"Namaz, namaz, i (staranje) o onima koji su u vašem posjedu."* (Ahmed i Nesai, a Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 3873.)
9. Musliman je u svim stanjima i situacijama zadužen obavljanjem namaza, izuzev žene u menstrualnom i postporođajnom ciklusu, tako da musliman klanja na putovanju i u strahu i bolesti, kako je u mogućnosti, za razliku od posta i zekata i hadždža čija obaveza izvršavanja prestaje važiti ako za to postoji validno opravdanje.
10. Od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, nije navedeno da se ostavljanje bilo kojeg islamskog propisa smatra kufrom, osim namaza, kao što stoji u hadisu: *"Zaista je između čovjeka i kufra i širka ostavljanje namaza"* (Muslim), a u drugom hadisu: *"Razlika između nas i njih jeste namaz, ko ga ostavi, taj je uznevjerovao."* (Sunen)
11. Posljednje što gubimo od svoje vjere, kao što je spomenuto u hadisu: *"...a posljednje što ostaje od njihove vjere je namaz..."* (Albani ga ubraja u hasen hadise – *Sahihul-džami*, br. 2575.)

12. Allah ga je nazvao imanom i spomenuo iman umjesto njega, kao što stoji u riječima Uzvišenog: "**Neće Allah dati da propadne vaše vjerovanje.**" (Prijevod značenja El-Bekare, 143.)
13. Rob je najbliži svome Gospodaru u namazu, kada je na sedždi, kao što je to pouzdano preneseno od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u *Sahihu Muslim*.
14. Najveći uzrok koji omogućava druženje sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, u Džennetu, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, čovjeku koji je tražio da u Džennetu bude u njegovom društvu, rekao: "*(Ako želiš biti sa mnom u Dženentu), onda pomozmi sebi mnoštvom sedždi.*" (Muslim)
15. Na Kijametskom danu mu'mini će se razlikovati od munafika po obavljanju namaskih sedždi, kao što stoji u riječima Uzvišenog: "**Na Dan kada se otkrije Noga i budu pozvani sedždu da učine, pa ne mogu.**" (Prijevod značenja El-Kalem, 42.)
16. Najveći i najistaknutiji znak po kojem će Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, poznati svoj ummet na Sudnjem danu, kao što se navodi u hadisu: "*Na Sudnjem danu moj ummet će biti prepoznat po bijelim oznakama od tragova abdesta...*" (Buhari i Muslim)
17. Čuva klanjača na Sudnjem danu makar ušao u Vatru, kao što je obavijestio Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu: "*Allah, azze ve dželle, zabranio je Vatri da jede tragove sedžde.*" (Buhari i Muslim) A to je iz počasti prema namazu.
18. Najveće što štiti muslimana od razvrata, nevaljalština i zala, kao što stoji u riječima Uzvišenog: "**Zaista namaz sprečava od razvrata i nevaljalštine.**" (Prijevod značenja El-Ankebut, 45.) Sve dok musliman čuva svoj namaz, on je u zaštiti i sigurnosti od upadanja i tonjenja u nemoral i nevaljalštine.
19. Najveće što, nakon imana – vjerovanja u Uzvišenog Allaha, štiti ljudski život. Kaže Uzvišeni: "**Pa ako se pokaju i uspostave namaz i daju zekat, oslobodite njihov put.**" (Prijevod značenja Et-Tevbe, 5.) U hadisu stoji: "*Meni je zabranjeno ubijati klanjače.*" (Ebu Davud i Ahmed, a Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 2506.)
20. Allah je naredio da se potpomognemo namazom. Kaže Uzvišeni: "**Pomozite se strpljivošću i namazom, a zaista je to teško osim bogobožnima.**" (Prijevod značenja El-Bekare, 45.) I kaže Uzvišeni: "**O vjernici! Pomozite se strpljivošću i namazom.**" (Prijevod značenja El-Bekare, 153.)
21. "*Kada bi Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, nešto pogodilo ili ga rastužilo, odmah bi se predao namazu.*" (Ahmed i Ebu Davud, a Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 4703.) Namaz najviše koristi muslimanu u prevazilaženju briga i potištenosti u njegovom svakodnevnom životu.
22. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, govorio je: "*O Bilale, ikameti za namaz, odmori nas njime.*" (Ahmed i Ebu Davud, a Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 2986.) Namaz je imanska stanica na kojoj se mu'min odmara od teškoća svakodnevnog života i njegovih briga.
23. Radost Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kao što stoji u hadisu: "*Radost mog srca je u namazu.*" (Ahmed, a Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 3098.), on je također radost svakog muslimana koji je svjestan njegove veličanstvenosti i veličine stajanja pred Uzvišenim Allahom, tako da je u namazu krajnja radost i rahatluk.

24. Mjerilo ostalih djela, kao što je rekao Omer ibnul-Hattab, radijallahu anhu: "Onaj koji čuva namaz, taj i sve ostalo još više pazi, a onaj koji ga zapostavi, taj sve ostalo još više zapostavlja."
25. Mjerilo za poznavanje našeg mjesta kod Uzvišenog Allaha. Kaže imam Ahmed, rahimehullah: "Onaj koji želi da zna svoj položaj kod Allaha, neka pogled kakav položaj namaz zauzima kod njega."
26. Sve radnje u njemu su tevhidullah – ispoljavanje jednoće Uzvišenog Allaha, kao što je Njegovo veličanje, slavljenje, hvaljenje, izgovaranje šehadeta, poniznost, pokornost i skrušenost pred Uzvišenim, tako da se u njemu sastaju najveći ibadeti (Allahu ugodna djela).
27. Direktan razgovor između roba i njegovog Gospodara, pa kada klanjač uči Fatihu izgovarajući: "Elhamdulillah Rabbil-alemin", Allah kaže: "Moj rob Me hvali", a kada prouči: "Er-Rahmanir-Rahim", Allah kaže: "Moj rob me pohvalio", a kada prouči: "Maliki jeumid-din", Allah kaže: "Moj rob Me veliča"... (Muslim) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "Kada je neko od vas u namazu, on razgovara sa svojim Gospodarom." (Buhari i Muslim)
28. Prvo za što će rob polagati račun na Sudnjem danu, kao što stoji u hadisu koji prenose imam Ahmed i Ebu Davud i Nesai, a u jednom rivajetu: "Pa ako je (namaz) dobar, dobra su mu i ostala djela, a ako je neispravan, neispravna su mu i ostala djela." (Albani ih ubraja u sahih hadise – Sahihul-džami, br. 2571., 2573.)
29. Najveći uzrok oprosta grijeha. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "Koji god musliman, kada nastupi obavezni namaz, lijepo uzme abdest te skrušeno u ispravno obavi ruku', (taj namaz) mu bude iskup za prošle grijeha, ako ne počini velike (grijeha), i tako cijelo vrijeme." (Muslim) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "Šta mislite da je rijeka pred vratima nekog od vas u kojoj se kupa svaki dan pet puta, hoće li na njemu ostati išta nečistoće?" "Neće ostati nikakve prljavštine", rekoše. To je primjer pet namaza kojima Allah briše grijeha." (Buhari i Muslim)
30. Najveći uzrok – nakon vjerovanja u Uzvišenog Allaha – uspjeha na dunjaluku i ahiretu. Kaže Uzvišeni: "Uspjeli su vjernici koji su u svom namazu skrušeni." (Prijevod značenja El-Muminun, 1 – 2.)
31. Najveći uzrok čišćenja duše i njenog oslobađanja od malodušnosti, straha, škrтости i lošeg ponašanja. Kaže Uzvišeni: "Zaista je čovjek stvoren malodušan, kada ga nevolja snađe, brižan je, a kada mu je dobro, nepristupačan je, osim klanjača." (Prijevod značenja El-Mearidž, 19 – 22.)
32. Najveći uzrok povećanja opskrbe. Kaže Uzvišeni: "Naredi svojoj porodici da klanjaju namaz i ustraj u tome! Mi ne tražimo opskrbu od tebe. Mi tebe opskrbljujemo, a samo bogobožnima pripada lijep svršetak." (Prijevod značenja Taha, 132.) Ko propisno i ustrajno obavlja namaz, Allah će ga opskrbiti odakle se i ne nada.
33. Ko bude čuvao namaz ima obećanje kod Allaha da će ga uvesti u Džennet. Kaže sallallahu alejhi ve sellem: "Onaj koji klanja pet namaza koje je naredio Uzvišeni Allah, uzimajući pritom lijepo abdest, klanjajući ih na vrijeme i upotpunjavajući njihov ruku' i skrušenost, takav ima kod Allaha ugovor da mu oprost", a u drugoj predaji: "...da ga uvede u Džennet, a onaj koji tako ne učini, takav nema ugovora kod Allaha: ako hoće oprostit će mu, a ako hoće, kaznit će ga." (Ahmed i Ebu Davud. Albani ga ubraja u sahih hadise – Sahihul-džami, br. 3242.)
34. U njemu klanjač nije zabavljen ničim drugim. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "Zaista u namazu ima posla." (Buhari i Muslim)

35. Namaz je stub vjere, kao što kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Glava je islam, stub je namaz, a njegov vrhunac je borba na Allahovom putu."* (Ahmed i Tirmizi. Albani ga ubraja u sahih hadise – *Sahihul-džami*, br. 5136.) Namaz je najveći temelj vjere.
36. Za obavljanje namaza Uzvišeni je uvjetovao najpotpunije stanje čistoće, odijevanje lijepe odjeće i okretanje prema Kibli, što nije uvjetovao u drugim ibadetima.
37. Iščekivanje namaza je kao stražarenje na Allahovom putu, kao što stoji u hadisu Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Hoćete li da vam ukažem na ono čime Allah briše grijehe i podiže stepene?" "Hoćemo, Allahov Poslaniče", rekoše. "Upotpunjavanje abdesta u teškoćama i mnoštvo koraka ka džamijama i nakon obavljenog namaza iščekivati sljedeći, to je straža, to je straža (na Allahovom putu)." (Muslim)*
38. Allah je Svom Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da ustraje u obavljanju namaza, kao što stoji u riječima Uzvišenog: **"Naredi svojoj porodici da klanjaju namaz i ustraj u tome."** (Prijevod značenja, Taha, 132.) Iako je naređena ustrajnost u svim ibadetima, kao što stoji u riječima Uzvišenog: **"Ibadet Mu čini i ustraj u ibadetu Njemu"** (prijevod značenja Merjem, 65), izdvojena je ustrajnost u obavljanju namaza zbog veličine i važnosti namaza, a uz strpljivost potrebna je ustrajnost.
39. Prvo čime se dočekuje novorođenče jeste učenje ezana na uho, a posljednje čime se musliman ispraća sa ovoga svijeta jeste dženaza-namaz. Istinu je rekao onaj koji kaže: *"Učenje ezana prilikom rođenja djeteta i klanjanje dženaza-namaza prilikom smrti, dokaz je kratkoće ljudskog života, kao što je (vrijeme) između ezana i namaza."*
40. Prvo za čijim ostavljanjem će žaliti stanovnici Vatre na Sudnjem danu i zbog čega će biti koreni. Kaže Uzvišeni: **"Šta vas je u Sekar dovelo?" "Nismo", reći će, "bili od onih koji su klanjali."**(Prijevod značenja El-Muddesir, 42 – 43.)
41. Onaj koji redovno i ustrajno klanja namaz, on će mu biti svjetlo, dokaz i spas na Sudnjem danu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: *"Ko ga čuva, bit će mu svjetlo, dokaz i spas na Sudnjem danu. A onaj ko ga ne čuva, neće mu biti ni svjetlo ni dokaz ni spas, a na Sudnjem danu bit će sa Karunom i faraonom i Hamanom i Ubejjom ibn Halefom"* (Ahmed i Ibn Hibban), a to je sahih hadis.
42. I na kraju, ovo su samo neke posebnosti namaza kojima se pokazuje veličina njegovog položaja kod Uzvišenog Allaha. Molimo Allaha da nas učini od onih koji veličaju Njegove propise, koji čuvaju namaz, koji ga uspostavljaju kako treba, koji su skrušeni u njemu i sretni sa njim i na dunjaluku i na ahiretu.
43. Hvala Allahu koji nas je uputio na prakticiranje vjere, a mi ne bismo bili upućeni da nas Allah nije uputio, i neka je salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda i na njegovu porodicu i drugove.

Prijedor

3173

"Želati su htjeli da žrtve u smrt odu kao u savršeno gluhom svijetu, s osjećajem beskraje nemoći i samoće.

Naše je da dodirnemo tu samoću, da ih oživimo u našim srcima.

I mi koji ih nikada nismo sreli. Naše je da zločincima koji hoće da pobjegnu u bezimenost, ne damo mira - ni dok su budni ni dok spavaju, da ih pronademo kaznimo i obilježimo.

I dok su živi i kad umru. I izvršioce i autore zla.

Samo u tom slučaju mi ćemo pokazati da nismo uzalud živjeli." (Esad Kočan)

YOU ARE REMEMBERED

GENOCID U PRIJEDORU, NE ZABORAVLJAMO I NE HALALIMO!!!

U protekloj agresiji Srbije i Crne Gore na Republiku Bosnu i Hercegovinu koja je za cilj imala izvršenje genocida nad Bošnjacima i djelimično Hrvatima, te stvaranje Velike Srbije, Prijedor je jedan od najvećih stradalnika gdje su počinjeni svi oblici ratnih zločina, odnosno gdje je po svim tačkama prekršena Konvencija o sprječavanju genocida, gdje je izvršen genocid, unatoč tome što, za sada, Međunarodni sud pravde i Međunarodni su za ratne zločine izbjegava iz samo njima znanih razloga da donese presudu, ali sa presudom ili bez presude, neborivi su dokazi da je genocid nad Bošnjacima Prijedora izvršen.

Prijedor je mjesto gdje je srpsko-crnogorski agresor potpomognut domaćim izdajnicima (čitaj četnicima) pretrpio svaki vid zločina, od ubijanja, progona, silovanja, zatvaranja u logore, mučenja, razaranja..., a sve u cilju fizičkog uništenja Bošnjaka i djelimično Hrvata kao preduslova stvaranja „velike Srbije“. Fašizam ogrnut u plašt genocida punom snagom oživio je 30.aprila 1992.godine, kada je agresorska JNA i druge paravojne srpsko-crnogorske snage preuzele vlast i sve objekte od vitalnog značaja u Prijedoru. Sve što se od 30.aprila 1992.godine događalo na području Prijedora može se opisati sa riječi genocid i najmračniji oblik fašizma na srpsko-crnogorski način. Poslije Drugog svjetskog rata i genocida nad Jevrejima, zabilježen je Apartheid u Prijedoru kada su 31.maja 1992.godine agresorske srpske vlasti naredile Bošnjacima i Hrvatima da svoje kuće označe bijelim čaršafima, a da pri izlasku iz kuća nose bijele trake oko ruke, kako bi bili lakše prepoznati odnosno uočeni za odstrjel.

Teško je nabrojati i opisati kakvi su se oblici zločina provodili nad nesrpskim stanovništvom Prijedora i Kozarca, na kakve su sve muke stavljeni nedužni ljudi kojima sva krivica bi što im svetosavlje ne teče venama, te zbog toga ih na nestanak osudi SANU, SPC, JNA i paravojne četničke jedinice. Najveća mučilišta na tlu Evrope poslije Aušvica su bila u Prijedoru, zloglasni logori smrti Omarska, Keraterm, Trnopolje, u kojima su do granica smrti mučeni a potom i ubijani građani Prijedora, uglavnom Bošnjaci.

Tomašica najveća do sada otkrivena masovna grobnica na tlu Evrope u koju su bacana tijela ubijenih Bošnjaka,

te Korićanske stijene sa kojih su u provaliju duboku 200m bačena tijela 200 Bošnjaka su neoborivi dokazi da je zajednički imenitelj za sve zločine počinjene u Prijedoru genocid. Ono što je posebno bitno istaknuti jeste i to da su agresori u Prijedoru proveli i genocid nad bošnjačkom intelektualnom elitom, to je Bosna doživjela još samo u vrijeme Omer-paše Latasa i u vrijeme Stakića, Brđanina, Žigića, Radića i Sikirića koji su pred Međunarodnim sudom za ratne zločine u Hagu osuđeni za zločine u Prijedoru, ali sramno, ne i za genocid.

Koji je stepen zvjerstva vladao u Prijedoru od 1992.-1995.godine govore podaci, 3176 ubijenih, 102 ubijene djece, u porodici Bašić za jedan ubijeno je 13 djece u dobi do 18 godina; u porodici Tatarević za jedan dan ubijeno je šest sinova i otac. Prijedor je grad sa najviše pronađenih masovnih grobnica u kojima su pronađeni posmrtni ostaci žrtava genocida u Prijedoru. Poznato je i to da su tijela ubijenih Bošnjaka Prijedora pronađena u pojedinačnim i masovnim grobnicama širom BiH.

Danas, dvadeset dvije godine poslije agresije i genocida u Prijedoru vlada ista genocidna bratija koja se ponosi prošlosti u kojoj su do istrebljenja doveli Bošnjake i Hrvate, kojima smeta da se za 102 ubijene djece Prijedora u njihovom gradu smrti postavi spomen sjećanja, kao opomena i pouka da se nika i nikome ne ponovi.

Sve što možemo da učinimo za žrtve jeste da se borimo za kulturu pamćenja, da dobijemo bitku za interpretaciju istine o agresiji i genocidu, da istrajemo na traženju pravde za žrtve, da ne oprostimo i ne zaboravimo, da opominjemo i poučavamo. A jedan vid borbe ogleda se i kroz obilježavanje 31. maja, Dan bijelih traka, u kojem noseći bijelu traku oko ruke, podsjećamo sebe i druge da je ne tako davno bilo kad su Bošnjaci morali sami sebe obilježiti i tako obilježeni čekati u red za smrt, ali i da poručimo genocidašima da im je to bilo i zadnji puta da su nas ubijali, jer smo lekciju naučili, pouku uzeli, emanet žrtve i šehida nosimo...

Prijedor, Sanski Most, Ključ, Bratunac, Vlasenica, Bijeljina, Višegrad, Foča, Srebrenica...nam ne daju da zaboravimo ko su nam dušmani.

Jasno, genocid u Prijedoru ne zaboravljamo i ne halalimo!!!

Bošnjaci.net

Šetnja prirodom kao dokazani pomagač zdravlju

Čovjek je dio prirode i samim tim se najbolje i najzdravije osjeća okružen zelenilom. Dokazano je to po ko zna koji put i u novom istraživanju provedenom na Univerzitetu u Queenslandu, a koje je imalo za predmet analizu uticaja šetnje u prirodi na dva velika zdravstvena problema današnjice.

Visok krvni pritisak, jedan je od vodećih zdravstvenih problema, baš kao i

depresija koja kao psihički problem iz dana u dan uzima sve više maha u modernom društvu.

Rizik od oba pomenuta problema je moguće u značajnom procentu umanjiti, ni manje ni više do jednostavnom šetnjom u prirodi, a efektivnim su se pokazale i kratke šetnje čiji sedmični zbir trajanja ne prelazi pola sata.

"Kada bi svatko posjetio park u svojoj urbanoj zoni pola sata tjedno, imali bismo 7 posto manje slučajeva depresije i 9 posto manje slučajeva visokog krvnog pritiska", pojašnjava ekologinja Danielle Shanahan, voditeljica istraživanja, koje je obuhvatilo podatke o 1538 stanovnika

Foto: Ammar-Mensur Mujakić

**„NE POSTOJE NEIZLJEČIVE
BOLESTI, POSTOJE SAMO NEIZLJEČIVI LJUDI“**

Sjećanje na genocid

Bošnjaci Offenbacha, Frankfurta, Darmstadta, Hanau i okoline su ponosno izašli na ulice, nosili bajrake svoga naroda i podsjetili na genocid koji se dogodio našem narodu.

Sjećanje nije samo za Srebrenicu, nego opomena za svih 11 genocida koji se dogodio bošnjacima Bosne i Sandžaka. Ovaj Marš je bio jedan od najdirivljijih do sada. Nedžad Avdić je prisutnima ispričao svoje doživljaje i ono što je preživio, a poslao takodjer poruku mira i ljubavi medju narodima. Njegov doživljaj je simultano preveden na Njemacki što je privuklo veliku pažnju prisutnih sugradjana i načelnika grada Offenbacha Petera Schneidera.

Želimo svima da se zahvalimo koju su dostojanstveno izašli na ulice, bez stida svoje prošlosti i odali počast stradalima genocida. Vaš džemat Firdeus Offenbach, džemat sa srcem

Druženje sa Prof. Mithad Čemanom za braću i sestre

Petak 17.08.18
14:00 Džuma
20:00 Predavanje

Nedjelja 19.08.18
05:40 Sabah namaz i predavanje
12:00 Izlet u prirodu i predavanje polazak ispred džemata
20:00 Predavanje

Utorak 21.08.18
05:40 Sabah namaz
07:00 Bajram namaz

Subota 18.08.18
05:40 Sabah namaz i predavanje
20:00 Predavanje

Ponedjeljak 20.08.18
zajednički iftar (post dana arefata) i predavanje

Džemat FIRDEUS Offenbach, Waldstraße 167, 63071 Offenbach

Druženje sa Prof. Mithadom Čemanom

Na dunjaluku ima džennet, ko ne uđe u njega neće ući ni u ahiretski.

Klanjanjem Bajram-namaza smo krunisali i završili druženje sa Prof. Mithadom Čemanom. Predavanja u medju ostalom na teme "Odgoj djece u Islamu" i "Rad za dzemat-zajednicu", slobodni muhabet, izlet u prirodu kao i sportske aktivnosti su zbližile našu zajednicu, ojačali bratske odnose i povećali naše znanje u raznim poljima naše prelijepe vjere Islama.

Svim srcem se zajvaljujemo Prof. Mithadu Čemanu, čovjeku sa blagim riječima i lijepim ahlakom na odazivu i odvojenom vremenu. Molimo Allaha da nas uvede i okupi u džennetul Firdeusu.

Mekteb - moj identitet

Mektebska nastava svake nedjelje:

od 10:00 - 11:15 sati druga grupa (starija djeca)	od 11:15 - 11:45 sati zajednički doručak	od 11:45 - 13:00 sati prva grupa (mlađa djeca)
---	---	--

Džemat FIRDEUS Offenbach, Waldstraße 167, 63071 Offenbach, KM, MAJN

Mekteb moj identitet

Dragi roditelji, nakon uspješnog upisa u novu mektebsku 2018/19 godinu, mektebska nastava se nastavlja nedeljom u već poznatom redoslijedu.

10:00 - 11:15h Starija grupa "sufara"
11:15 - 11:45h Zajednički doručak
11:45 - 13:00h Mladja grupa

Svi novi roditelji koji nisu uspjeli doći i upisati "mališana" u mekteb, su naravno dobro došli i mogu to činiti svake nedjelje u toku godine.

Očekujemo vas s radošću, vaš džemat Firdeus, džemat sa

Islamska zajednica Brašnjaka Offenbach
DŽEMAT FIRDEUS OFFENBACH

Mekteb - moj identitet!

Mektebska nastava svake nedjelje:

od 10:00 - 11:15 sati
druga grupa
[starija djeca]

od 11:15 - 11:45 sati
zajednički doručak

od 11:45 - 13:00 sati
prva grupa
[mlada djeca]